

100 de ani de la trecerea în neființă a poetului Emanoil Părăianu (1860 - 1916)

Daniela-Liliana Pătrașcu

Abstract

Emanoil Părăianu was one of the most important poets at the turn of XIXth and XXth centuries in Gorj County. He was born into an important family of boyars; the first known boyar of his family being Danciu Zamona, who owned Părăieni Estate at the middle of the XVth century. Emanoil Părăianu passed away on December 4th, 1916, in the Bucharest Sanatorium „Elisabeta” [“Elizabeth”] and he was buried in the „Sfânta Vineri” [“Holy Friday”] Cemetery.

Keywords: Emanoil Părăianu, Will, Târgu-Jiu Military Circle, Captain, Poet.

Emanoil Părăianu a fost, alături de Nicolae Burlănescu-Alin, unul dintre cei mai importanți poeți gorjeni la cumpăna secolelor XIX-XX.

S-a născut la 11 martie 1860 în comuna Izvoarele din județul Gorj, fiind fiul lui Constantin Părăianu, născut în anul 1823 la Târgu-Jiu¹, și al Mariei Pleșoianu-Dobrescu², fiica lui Dumitru Pleșoianu (1811-1880)³. Botezat la biserica cu hramul „Sfântul Nicolae” în data de 25 martie 1860⁴, avea să primească numele „Manolache”.

După absolvirea liceului la Craiova, a urmat cursurile Școlii Fiilor de Ofițeri de la Iași, la absolvirea căreia, în 1886, avea să se înroleze în armată⁵.

Emanoil Părăianu provenea dintr-o importantă familie boierească, primul membru al familiei atestat documentar fiind Danciu Zamona, amintit la mijlocul secolului al XV – lea ca posesor al moșiei Părăieni⁶.

În secolul al XVII – lea cel mai important membru al familiei Părăianu a fost Danciu Părăianu din Milești, dregător al lui Matei Basarab și al lui Constantin Șerban. Acesta era fiul lui Hamza, Banul din Părăieni⁷.

¹ Ion Mocioi, *Trei poeți gorjeni*, în „Litua. Studii și Cercetări”, nr. IV, Târgu-Jiu, 1988, p. 359.

² *Ibidem*.

³ *Ibidem*.

⁴ Serviciul Județean al Arhivelor Naționale Gorj, Condică pentru botezați, cununați și morți din satul Izvoarele, biserica cu hramul „Sfântul Nicolae”, plasa Jiului, județul Gorj pe anul 1860, ff. 1-2.

⁵ Iuliu Moisil, *Căpitanul Emanoil Părăianu. Poetul Gorjului (1860 - 1916)*, în „Arhivele Olteniei”, an VIII, nr. 45-46/septembrie-decembrie 1929, p. 409.

⁶ Vasile Arimia, Nicolae Mischie, *Familii și neamuri boierești din județul Gorj*, Editura Rhabon, Târgu-Jiu, 2002, p. 219.

⁷ *Ibidem*, p. 222.

În 1648 Danciu Părăianu era capuchehaie a Țării Românești la Constantinopol, iar în 1651 era ispravnic la zidirea bisericii cu hramul „*Sf. Dumitru*“ din Craiova de către domnitorul Matei Basarab⁸.

Soția sa, Constanța, era fiica lui Tache Frumușanu, fost președinte de maghistrat (primar) al orașului Târgu-Jiu, sora Ecaterinei, soția lui Ștefan Dobruneanu, fost primar al orașului Târgu-Jiu și senator în parlamentul României⁹.

Emanoil Părăianu a scris primele sale poezii în perioada în care se afla în Școala Fiilor de Ofițeri de la Iași. Ulterior, a publicat poezii și povestiri în presa bucureșteană. După căsătoria sa cu fiica lui Tache Frumușanu, Constanța, în casa familiei Părăianu din Târgu-Jiu avea să se reunească un salon literar. De altfel, familia Emanoil și Constanța Părăianu posedă una dintre cele mai mari biblioteci din orașul Târgu-Jiu¹⁰.

Odată cu stabilirea profesorului Iuliu Moisil la Târgu-Jiu, între acesta și căpitanul Emanoil Părăianu avea să se statornicească o prietenie ce va conduce, printre altele, la publicarea revistei „*Jiul*“ (1894-1895), în paginile căreia au fost inserate 30 de poezii aparținându-i poetului Emanoil Părăianu¹¹. Ulterior, aceste poezii au fost adunate în volumul cu titlul „*Umbre și lumini*“, editat la tipografia lui Nicolae Miloșescu din Târgu-Jiu în 1896¹².

Prima lucrare editată în tipografia lui Nicolae D. Miloșescu din Târgu-Jiu a fost nuvela intitulată „*Nicu Steluță*“ a scriitorului gorjean Emanoil Părăianu, unul dintre prietenii apropiați ai lui Nicolae D. Miloșescu, care l-a ajutat pe acesta din urmă să se stabilească definitiv la Târgu-Jiu¹³. Aceasta a văzut lumina tiparului în decembrie 1880¹⁴.

Emanoil Părăianu și Alexandru Ștefulescu au avut inițiativa editării, la tipografia lui Nicolae D. Miloșescu din Târgu-Jiu, a primului ziar din orașul Târgu-Jiu, intitulat „*Vulcanul*“¹⁵. Acesta apărea săptămânal, fiind editat în perioada ianuarie – octombrie 1882, la tipografia lui Nicolae Miloșescu din Târgu-Jiu¹⁶.

În 1897 a fost editată la tipografia lui Nicolae D. Miloșescu din Târgu-Jiu culegerea de nuvele intitulată „*Cartea Săteanului*“ de Emanoil Părăianu¹⁷.

Iuliu Moisil aprecia, referindu-se la poetul Emanoil Părăianu, că „*în mișcarea culturală din județul Gorj între anii 1894-1906, (...) se reliefa un om cu idei frumoase, nobile, generoase, un literat, un poet: Emanoil Părăianu. Pe atunci locotenent în Regimentul 18 de Infanterie Gorj, el se alipise imediat la*

⁸ *Ibidem*.

⁹ Ion Mocioi, *op. cit.*, p. 361.

¹⁰ Nicolae Mischie, *Gorjul cultural. 1890 – 1910*, Editura Rhabon, Târgu-Jiu, 2003, p. 193.

¹¹ *Ibidem*, p. 194.

¹² Daniela-Liliana Pătrașcu, *Nicolae Miloșescu*, Editura PIM, Iași, 2013, p. 90.

¹³ *Ibidem*, p. 11.

¹⁴ Alexandru Doru Șerban, Nelu Vasile, *Istoricul tipografiilor și tipăriturilor din Gorj*, Editura Ager, Târgu-Jiu, 2001, p. 12.

¹⁵ Daniela-Liliana Pătrașcu, *op. cit.*, p. 11.

¹⁶ Vasile Cărăbiș, *op. cit.*, p. 23.

¹⁷ Daniela-Liliana Pătrașcu, *op. cit.*, p. 16.

această mișcare culturală și contribui în mare măsură la dezvoltarea și intensificarea ei¹⁸.

Emanoil Părăianu a publicat poezii satirice în revista „Ardeiful”, poezii „în care se combăteau și satirizau ticăloșiile celor mari din guvernarea takistă, care, în loc să ajute, au stingherit pe cât au putut mișcarea noastră culturală și economică din Gorj¹⁹”. Referitor la talentul de prozator al lui Emanoil Părăianu, profesorul Iuliu Moisil aprecia că acesta „mănuia și proza cu aceeași îndemânare și căldură ca și versul²⁰”.

În acest sens, Iuliu Moisil se referă la povestirea intitulată „Din viața unui veteran”, în care sunt prezentați gorjenii veterani ai războiului de independență, unii dintre ei cunoscuți de către autor în perioada în care a activat în cadrul Regimentului Nr. 18 Gorj²¹.

În perioada noiembrie 1899 – 15 iunie 1906, precum și în iulie 1907, a fost editată publicația „Bazarul”, aceasta promovând produsele comercializate prin intermediul magazinului de papetărie și librărie deținut de către Nicolae Mișescu în Târgu-Jiu. Printre colaboratorii acestei publicații s-au numărat: Emanoil Părăianu, Nicolae Gane, Alexandru Vlahuță, D. R. Rosetti și George Coșbuc²².

Îmbolnăvinduse, în iunie 1913, Emanoil Părăianu a fost internat la Sanatoriul „Elisabeta” din București²³. În ciuda acestui fapt, a continuat să publice în ziarul „Românismul” editat la Târgu-Jiu.

La începutul anului 1914 Emanoil Părăianu a publicat lucrarea intitulată „Suflete din popor”, cuprinzând nuvele. Avea să trimită un exemplar reginei Elisabeta a României, precizând că nu a putut edita mai mult de 2 000 de exemplare din lipsa banilor²⁴. Primind lucrarea, regina Elisabeta aprecia: „Cartea dumneavoastră este un foarte bun mijloc de luminare a țaranului nostru și cred că răspândirea ei va fi de mare folos²⁵”.

În decembrie 1914, căpitanul Emanoil Părăianu, alături de medicii Dumitru (Tache) Culcer și Nicolae Hasnaș, precum și de Numa Frumușanu, Gheorghe Tătărescu și Grigore Iunian au pus bazele legiunii de cercetași „Domnul Tudor” din Târgu-Jiu²⁶.

Emanoil Părăianu a încetat din viață la 4 decembrie 1916 în Sanatoriul „Elisabeta” din București, fiind înmormântat în cimitirul „Sfânta Vineri”²⁷.

¹⁸ Iuliu Moisil, *loc. cit.*, p. 407.

¹⁹ *Ibidem*, p. 410.

²⁰ *Ibidem*, p. 415.

²¹ Nicolae Mischie, *op. cit.*, p. 196.

²² Daniela-Liliana Pătrașcu, *op. cit.*, p. 15.

²³ Iuliu Moisil, *loc. cit.*, p. 418.

²⁴ Nicolae Mischie, *op. cit.*, p. 196.

²⁵ *Ibidem*.

²⁶ Gheorghe Nichifor, *Intellectualitatea Gorjului și Marea Unire*, Editura „Alexandru Ștefulescu”, Târgu-Jiu, 1995, p. 33; Dumitru-Valentin Pătrașcu, *100 de ani de cercetășie în România. Participarea cercetașilor la bătălia de la Amzacea*, în „Litua. Studii și Cercetări”, nr. XVI, Târgu-Jiu, 2014, pp. 193-194.

²⁷ Nicolae Mischie, *op. cit.*, p. 196.

Ulterior, în decembrie 1926, osemintele sale au fost exhumate și aduse la Târgu-Jiu, unde au fost reînhumate în cimitirul orașului²⁸.

Jean Bărbulescu aprecia în 1925, la câțiva ani de la dispariția lui Emanoil Părăianu, că acesta a fost „*un eminent fiu al Gorjului, ale cărui calități desăvârșite, pot fi oricând o vie pildă nouă și urmașilor noștri*”²⁹. Referindu-se la talentul literar al lui Emanoil Părăianu, același Jean Bărbulescu aprecia: „*Ca literat, atât de dulce și natural i-a fost scrisul, încât citind o bucată a lui, simți cum se duce de-a dreptul la inimă și ai vrea să-l tot citești*”³⁰.

Cu puțin timp înainte de moarte, printr-un testament scris la data de 2 martie 1914 la Târgu-Jiu, „*pentru propășirea și întărirea armatei; care este sprijinul, mărirea și fericirea neamului românesc*”³¹, căpitanul Emanoil Părăianu a donat „*Ministerului de Război: casele mele, rămase moștenire de la mătușa mea Efima Pleșoianu, împreună cu dependențele, grădina și curte situate în acest oraș, strada Parângul, cu îndatorire de a înființa în trânsele un Cerc (club) militar pentru ofițeri de toate armele din Garnizoana Târgu-Jiu*”³². Acest fapt era reliefat și de către jurnalistul Jean Bărbulescu, cel care nota în 1925, referindu-se la căpitanul Emanoil Părăianu, că acesta donase „*căsuța lui bătrână, de lângă Prefectură, singura avere ce-i rămăsese de la părinți – căci el, în viață, nu s-a gândit să strângă averi – a lăsat-o prin testament Garnizoanei Tg-Jiu, pentru a se face din ea <<Cercul Militar>>*”³³.

Totodată, conform prevederilor aceluiși testament, căpitanul Emanoil Părăianu preciza că „*las de asemenea Ministerului de Război, biblioteca mea, compusă în prezent aproape din 800 de volume, mai toate opere de valoare, scrise în diferite limbi, de autori celebri, clasici și moderni, cuprinzând mai cu seamă întreaga literatură română, precum și albumurile, revistele, hărțile și atlasele și dulapurile în care se păstrează, cu îndatorirea de a forma o bibliotecă la Cercul (Clubul) militar, care se va înființa în casele donate pentru cultura și recrearea ofițerilor de orice armă din Garnizoana Târgu Jiu*”³⁴.

Ofițer de carieră, Emanoil Părăianu a fost unul dintre cei mai importanți poeți gorjeni, colaborând la numeroase publicații locale în paginile cărora și-a inserat operele poetice. A fost și un talentat prozator, publicând, în special, nuvele dedicate țăranilor și veteranilor de război, contribuind astfel la promovarea culturii la sate, fapt apreciat chiar de către regina Elisabeta a României.

²⁸ Iuliu Moisiu, *loc. cit.*, p. 420; Ion Mohor, *Aducerea osemintelor căpitanului Emanoil Părăianu în Târgu-Jiu*, în „Gorjanul”, an IV, nr. 1-2/1-8 ianuarie 1927, p. 5.

²⁹ Jean Bărbulescu, *Calendarul Gorjului*, Tipografia „Lumina” – Frații Niculescu, Târgu-Jiu, 1925, p. 55.

³⁰ *Ibidem*.

³¹ Vezi Anexa 2.

³² *Ibidem*.

³³ Jean Bărbulescu, *op. cit.*, p. 55.

³⁴ Vezi Anexa 2.

Anexa 1

Prim Președintele Tribunalului Gorj

Proces verbal

Anul una mie nouă sute paisprezece, luna martie, ziua trei. Înaintea noastră I. Mănescu, judecător de ședințe la Tribunalul Gorj, secția I, în Camera de Consiliu, s-a prezentat dl. Emanoil Părăianu din Târgu-Jiu, cunoscut de noi personal, care cu petițiunea reg. la nr. 5157 de astăzi, ne-a prezentat prezentul plic închis și sigilat cu cinci peceții aplicate pe ceară roșie cu inițialele E. P. împreunate cu o coroană deasupra. Aceste peceții sunt aplicate pe partea din dos a plicului, unde se face închiderea și deasupra lor pe plic este scrisă următoarea vorbire:

„Aici este închis testamentul meu, care conține ultimele mele voințe din viață. Scris și subscris de mine, căpitan Emanoil Părăianu“. Ne-a declarat și verbal depunătorul că atât testamentul închis, cât și vorbirea din dosul plicului sunt scrise și subscrise de dânsul. Pentru constatarea stării acestui (testament) plic și declarațiunile făcute de depunător, am adresat acest proces verbal semnat de noi, grefier și depunător

Prim Președinte,

I. Mănescu

Căpitan,
Emanoil PărăianuGrefier
C. F.

Anexă 2

Testamentul căpitanului Emanoil Părăianu

„Cunoscând nestatornicia lumii aceștia și neștiind ceasul când voi părăsi-o – în amintirea a tot ce mi-a fost drag și scump –, am hotărât următoarele după încetarea mea din viață:

În semn al iubirii ce am simțit pentru tovarășa și scumpa mea soție Constanța, născută T. Frumușeanu – și pentru devotamentul, îngrijirea și mângâierea cu care m-a fericit trăind – o las stăpână peste averea mea mișcătoare și nemișcătoare ca să se bucure cât va trăi de uzufructul ei – afară de cinci mii de lei pe care îi las scumpei mele surori Emilia Doctor Urbeanu, pe care îi va primi la expirarea celui dintâi act ipotecar, din valoarea cărui va fi suficient ca să primească această sumă.

După încetarea mea din viață, banii care se vor găsi în casă fie în numerar, fie în efecte publice, fie înscrise ipotecare; soția mea Constanța va fi obligată la expirarea contractelor de împrumut să transforme toți banii în efecte publice garantate de stat și depunându-le la casa de consemnație, să beneficieze de venit.

După încetarea soției mele din viață, toată averea mișcătoare rămasă de la mine, se va împărți deopotrivă între nepoatele mele Maria și Constanța, fetele fratelui meu Constantin Părăianu. Dacă soția mea ar înceta din viață înainte de măritișul sau la majoratul lor, averea rămasă, să nu poată fi ridicată de nimeni, rămânând spre fructificare până la majoratul sau măritișul lor, când fiecare va avea dreptul să-și ridice partea sa.

După moartea soției mele Constanța – pentru propășirea și întărirea armatei; care este sprijinul, mărirea și fericirea neamului românesc – las Ministerului de Război: casele mele, rămase moștenire de la mătușa mea Efima Pleșoianu, împreună cu dependințele, grădina și curte situate în acest oraș, strada Parângul, cu îndatorire de a înființa în trânsele un Cerc (club) militar pentru ofițeri de toate armele din Garnizoana Târgu-Jiu.

Tot după moartea soției mele, las de asemenea Ministerului de Război, biblioteca mea, compusă în prezent aproape din 800 de volume, mai toate opere de valoare, scrise în diferite limbi, de autori celebri, clasici și moderni, cuprinzând mai cu seamă întreaga literatură română, precum și albumurile, revistele, hărțile și atlasele și dulapurile în care se păstrează, cu îndatorirea de a forma o bibliotecă la Cercul (Clubul) militar, care se va înființa în casele donate pentru cultura și recrearea ofițerilor de orice armă din Garnizoane Târgu Jiu – cu următoarele condițiuni:

a) Cercul (Clubul), care se va stabili în casele mele să poarte numele «*Cercul (Clubul) militar Căpitan Emanoil Părăianu*», care se va scrie pe frontispiciul caselor și se va păstra pentru totdeauna.

b) Biblioteca se va instala într-o singură cameră, care se va alege pentru acest scop – deasupra ușii la intrare, se va pune o tablă de metal sau de marmură pe

care se va încrusta sau săpa cu litere mari «*Biblioteca Emanoil Părăianu*» – în interiorul camerei pentru a mai retrăii printre cazărmi, mi se va așeza pe un părete o fotografie a mea, pe care am semnat-o în acest scop și am lăsat-o în păstrarea soției mele – fie așa cum se găsește în original, fie reprodusă în mai mare, după aprecierea membrilor clubului la înființarea lui – sub această fotografie se va pune o placă de metal sau de marmură pe care se va încrusta sau săpa într-un mod citeț următoarele: Căpitan Emanoil Părăianu Cavaler al Coroanei și al Stelei României și al ordinului Rus Sfânta Anna – descendent al Marelui Postelnic Danciu Părăianu, fondatorul Mănăstirii Polovragi (1633-1654) – născut la anul 1860 martie 11 – în satul Isovoarele (Gorj). În anul 1903 a reprezentat pe Majestatea Sa Regele nostru Carol I ca delegat al Regimentului Gorj nr. 18, la sărbătorirea Centenarului Regimentului Rus de Wolagda nr. 18 al cărui comandant onorific era Majestatea Sa.

În 1907 ca comandant al unui detașament compus din trei companii din Regimentul Gorj nr. 18, din 2 tunuri și 100 călăreți din Regimentul 1 de Artilerie – întrebuintând cuvântul și sfatul în locul glonțului și al baionetei, a restabilit ordinea pe valea Gilortului, unde se răsculară 17 comune fără vărsare de sânge.

Ca poet. A scris și a publicat „*Umbre și Lumini*“ (poezii), „*Nicu Steluță*“, „*Suflete din popor*“, „*Cartea săteanului*“ (nuvele) și diferite articole prin reviste și ziare pentru luminarea și ridicarea Neamului Românesc.

În retragere – 1911 – A fost ales deputat al Colegiului al 2-lea de Cameră și un factor însemnat al mișcării culturale din Gorj.

c) În fața Cercului/Clubului se va menține grădina sau se va transforma într-un mic parc, în care se va așeza pe un pedestal simplu, bustul meu în bronz sau în marmură în mărime naturală, ca un stimulent iubiților mei gorjeni, de iubirea, care am avut-o pentru armată. Bustul va fi turnat sau cioplit după o fotografie a mea de Căpitan însemnată de mine și lăsată tot în păstrarea soției mele;

d) Toate cheltuielile, care vor necesita pentru reparațiuni, modificări sau transformări în interesul instalării Cercului (Clubului) precum și pentru îndeplinirea obligațiilor care le-am pus – va privi Ministerul de Război sau regimentele din localitate după cum se vor hotărâ între dânsii. Am însă credința că cu puține resurse și cu mijloacele de muncă de care dispun regimentele din localitate, se va îndeplini cu multă înlesnire, dorința mea înfocată de a dota armata cu un edificiu frumos pentru cultura și recrearea ofițerilor din toate armele care vor trăii în orașul meu natal din Garnizoana Târgu Jiu.

Dacă Ministerul de Război nu va accepta donațiunea făcută prin acest testament în condițiunile stimulate în trânsul, atunci casele mele, prevăzute la nr. 4 din acest testament, rămase moștenire de la mătușa mea Efima Pleșioianu, împreună cu dependențele, grădină și curte, situate în acest oraș, strada Parângul – după încetarea din viață a soției mele Constanța – las Comunei Urbane Târgu Jiu, pentru a înființa întrânsele o școală primară de băieți sau de fete, sau o școală de meserii, după cum se va simți nevoie pe acea vreme – cu condiție de a purta numele „*Școala Căpitan Emanoil Părăianu*“, care se va scrie pe frontispiciul clădirii și se va păstra totdeauna.

„De asemenea Biblioteca, care am citat-o în acest testament, compusă aproape din 800 volume, precum și albumurile, revistele, hărțile și atlasele și dulapurile în care se păstrează, o las Regimentului Gorj nr. 18 în semn de dragoste și pentru a mai retrăi cu numele printre camarazii din acel corp în care am servit neîntrerupt țării ca ofițer 23 de ani.

Cu deosebire că Regimentul se va pune în stăpânirea ei, imediat după încetarea mea din viață, fără obligațiunea prevăzută la nr. 5 alineatul b tot din acest testament, de a-i rezerva în special numai pentru ea o cameră de instalare – însă în camera sau în sala în care se va pune în locul tablei de metal sau de marmură deasupra ușii, se va instala în interiorul sălii sau al camerei, deasupra dulapurilor cu cărți, această tablă pe care se va incrusta sau săpa cu litere mari „*Biblioteca Căpitan Emanoil Părăianu*“, iar celelalte condițiuni prevăzute tot la nr. 5, alineatul b relativ la fotografie și la placa de inscripțiune, se va executa întocmai.

Soția mea Constanța cu executarea testamentară se va încredința dacă dorințele mele au fost îndeplinite întocmai de către Regiment și în caz de neîndeplinire va avea dreptul să desființeze donațiunea aceasta, reluând înapoi Regimentului Biblioteca pe care va deveni stăpână și va dispune de dânsa în alte vederi, pe care știe că le-am avut în viață.

Doresc dacă se va putea să fiu înmormântat în cimitirul orașului Târgu Jiu – din avutul, care îmi va rămâne – să mi se ridice un monument modest de piatră sau de metal; o piramidă cu cruce pe care să se încrusteze sau să se sape citeț: Căpitan Emanoil Părăianu – Cavaler al „*Coroanei*“ și al „*Stelei României*“ și al ordinului rus „*Sfânta Anna*“ – descendent al marelui postelnic Danciu Părăianu, fondatorul Mănăstirii Polovragi (1633-1654) – Militar și Poet. Născut la anul 1860 martie 11 – Isvoarele (Gorj) Mort... Acestea sunt dorințele mele în viață pentru care rog pe Dumnezeu să ajute oamenilor să le îndeplinească.

Las executor testamentar pe scumpa mea soție Constanța născută T. Frumușeanu; fiind încredințat, că și după moartea mea îmi va îndeplini dorințele pentru mângâierea sufletului meu, cu aceiași credință și iubire, cum mi le-a îndeplinit în viață.

Acest testament l-am făcut astăzi la 2 martie, anul 1914 în orașul Târgu Jiu scris și subscris de mine Căpitan Emanoil Părăianu“.

Anexa 3

Proces verbal

Anul 1916 Februarie 23

Înaintea noastră I. E. Ionescu, Prim Președinte al Tribunalului Gorj s. I, s-a prezentat de căpitan Emanoil Părăianu din Târgu-Jiu, asistat de dl. avocat V. Hortopan, persoană cunoscută nouă, care cu petițiunea ce s-a înregistrat la nr. 4113 de astăzi, ne-a depus testamentul său în formă mistică, într-un plic deschis, pe care dânsul l-a strâns și sigilat în fața noastră, aplicându-i cinci peceti cu ceară, cu inițialele «E. P.» și declarându-ne atât verbal, cât și înscris, că în plicul astfel sigilat este testamentul său mistic, scris, datat și subscris de dânsul, după cum se vede că pe fața plicului a scris cuvintele:

„Acesta este testamentul meu și a subscris căpitan Em. Părăianu“.

În baza art. 864 Codul Civil noi, prim președinte, luând act de toate acestea și constatând cele arătate mai sus am adresat acest proces verbal care s-a semnat și de depunător și greșier.

Căpitan,
Em. Părăianu

Anexa 4*Testament*

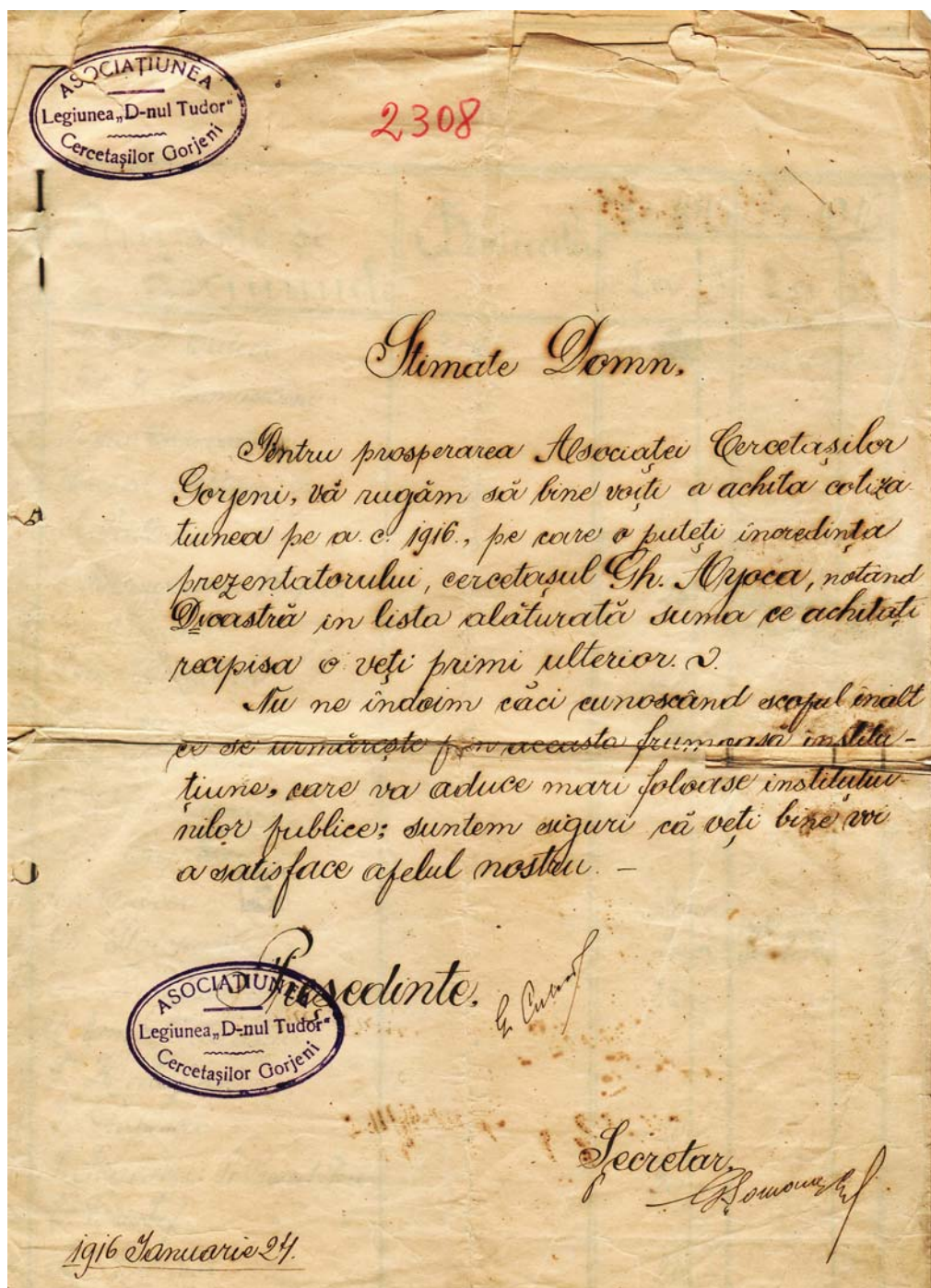
Subsemnatul căpitan Emanoil Părăianu din Târgu-Jiu las după moartea mea, casele mele din acest oraș, strada Parângul, cu toate dependențele lor și cu întreaga siliște pe care se află, orașului Târgu-Jiului pentru a amenaja și a întrebuința această clădire pentru o școală primară de fete care să poarte numele defunctei mele mătușe Efima Pleșioianu.

Las uzufructul acestei averi soției mele Constanța Părăianu pe tot timpul vieții ei, și numai după încetarea ei din viață, Urbei Târgu-Jiului, care până atunci este numai nudă proprietară, va intra în deplinătatea drepturilor sale.

Făcut în Târgu-Jiu, astăzi 23 februarie 1916, scris în întregime, datat și subcris de mine.

Căpitan,
Emanoil Părăianu

Anexa 5

Adresă prin care președintele Asociației Cercetașilor Gorjeni Legiunea „Domnul Tudor” din Târgu-Jiu îi invită pe membrii asociației să își achite cotizația corespunzătoare anului 1916. Documentul se află în colecția de documente a secției Arheologie-Istorie a Muzeului Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” din Târgu-Jiu sub nr. inv. 2 308.

Nr. Crt.	Numele și prenumele	Domiciliu	Pe 1915 lei	Pe 1915 bani	Pe 1916 lei	Pe 1916 bani	Semnătură
1.	Dl. Dr. D. Culcer	Tg. Jiu	40	-	douăzeci	-	
2.	Titu D. Frumușanu	Tg. Jiu					
3.	Toma Cămărășescu	Tg. Jiu					
4.	General Tătărescu	Tg. Jiu					
5.	I. Săftoiu	Tg. Jiu					
6.	N. Frumușeanu Prefect	Tg. Jiu	20	-	douăzeci adică 20	-	
7.	Grig. Iunian	Tg. Jiu					
8.	Dem. Brezulescu	Tg. Jiu	100	-	-	-	
9.	Alex. Pojogeanu	Tg. Jiu	20				
10.	Eug. Părăianu	Tg. Jiu					
11.	C. C. Danielescu	Tg. Jiu					
12.	I. I. Căprescu	Tg. Jiu					
13.	Gr. Culcer	Tg. Jiu	20				
14.	Gh. Stolojeanu	Tg. Jiu	20		plătit la 9 februarie 1916 douăzeci		
15.	C. Bumbulescu	Tg. Jiu	20				
16.	C. Em. Părăianu	Tg. Jiu					
17.	V. Hortopan	Tg. Jiu					
18.	V. Popescu	Tg. Jiu	20				
19.	I. Ionescu Pr. Președ. Trib.	Tg. Jiu	20				
20.	E. Cristof	Tg. Jiu					
21.	Al. Caribol	Tg. Jiu	20	-			
22.	Dincă Schileru	Tg. Jiu					
23.	Pantelimon Voiculescu	Tg. Jiu	20	-			
24.	Col. Jippa	Tg. Jiu					
25.	Dr. Hasnaș	Tg. Jiu	20	-			

26.	Aug. Crainic	Tg. Jiu	5				
-----	--------------	---------	---	--	--	--	--

27.	C. Bălănescu	Tg. Jiu	10	-	10	
28.	Gh. Ionescu	Tg. Jiu	5	-	5	
29.	A. D. Bumbești	Tg. Jiu				
30.	M. Popescu	Tg. Jiu	5			
31.	N. Drăgoescu	Tg. Jiu				
32.	Locot. Col. I. Neagu	Tg. Jiu	10			
33.	Al. Spiru	Tg. Jiu	5			
34.	I. Georgescu	Tg. Jiu	5			
35.	Gh. Tătărescu avocat	Tg. Jiu				
36.	Gh. Eftimopol	Tg. Jiu	5		5	
37.	Al. Mihuleț	Tg. Jiu	5			
38.	Dr. M. Cruceanu	Tg. Jiu	5		5	
39.	David A. Petrescu	Tg. Jiu	5		5	
40.	I. Rizu		5			
41.	Tiberiu Popescu					
42.	Ef. Ștefănescu		15		zece lei	
43.	Șt. Bobancu		5			
44.	V. Demetrescu		10		cinci lei	
45.	Stelian Sterescu		5			
46.	G. Ardeleanu				plătit 5 lei pentru 1915	
47.	N. Andrescu					
48.	C. I. Roibănescu					
49.	C. Dănău					
50.	V. Roșca		25			
51.	Lt. Col. Dancovici		25			
52.	Dr. Gălățeanu					

Tabelul anexat adresei de mai sus, cuprinzând numele membrilor Asociației Cercetașilor Gorjeni și cotizațiile achitate de către aceștia în anii 1915 și 1916. Printre membrii se afla și căpitanul Emanoil Părăianu.

Emanoil Părăianu (1860-1916)